

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-04077/20-6

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 64 odst. 1 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, a podle čl. 58 odst. 2 písm. i) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), v řízení o přestupku vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl dne 19. listopadu 2020 takto:

Společnost

- I. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb., neboť porušila některou ze základních zásad pro zpracování osobních údajů podle čl. 5 až 7 nebo 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679, kterého se jako správce osobních údajů vlastníků průmyslových práv podle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679 dopustila tím, že bez jakéhokoliv právního titulu zpracovávala osobní údaje za účelem zasílání nevyžádaných obchodních nabídek,

čímž porušila povinnost stanovenou čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze na základě některého právního důvodu upraveného v písm. a) až f) tohoto ustanovení,

- II. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 62 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/2019 Sb., neboť porušila některé z práv subjektu údajů podle čl. 12 až 22 nařízení (EU) 2016/679, kterého se, jako správce osobních údajů vlastníků průmyslových práv podle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679, dopustila tím, že neinformovala subjekt údajů o vyřízení jeho žádosti ze dne 8. září 2020 o výmaz jeho osobních údajů na základě vznesené námítky proti jejich zpracování podle čl. 21 odst. 2,

čímž porušila právo subjektu údajů stanovené čl. 12 odst. 3 nařízení (EU) 2016/679, tedy právo na to, aby správce poskytl subjektu údajů na jeho žádost podle článků 15 až 22

informace o přijatých opatřeních, a to bez zbytečného odkladu, a v každém případě do jednoho měsíce od obdržení žádosti,

- III. za což se jí podle § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb. a v souladu s čl. 83 odst. 5 nařízení (EU) 2016/679 ukládá

pokuta ve výši 120.000 Kč
(slovy sto dvacet tisíc korun českých)

- I. a dále podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO obviněné, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Řízení pro podezření ze spáchání přestupku podle § 62 odst. 1 písm. b) a c) zákona č. 110/2019 Sb. v souvislosti se zpracováním osobních údajů vlastníků průmyslových práv z veřejných rejstříků bylo zahájeno doručením příkazu čj. UOOU-04077/20-3 ze dne 20. října 2020 obviněné, společnosti [REDAKCE]. Podkladem pro vydání příkazu byl spisový materiál shromážděný na základě podnětu Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 17. září 2020, týkající se zasílání nevyžádaných obchodních nabídek vlastníků průmyslových práv obviněnou.

Ze spisového materiálu vyplývá, že [REDAKCE] v souvislosti s nevyžádanou nabídkou, kterou mu obviněná zaslala jako vlastníkovu průmyslových práv, vznesl prostřednictvím e-mailové zprávy zasláné dne 8. září 2020 na adresy obviněné [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] námitku proti zpracování jeho osobních údajů ve smyslu čl. 21 nařízení (EU) 2016/679, a zároveň ji požádal o výmaz jeho osobních údajů podle čl. 17 nařízení (EU) 2016/679. Na předmětnou žádost však nebylo ze strany společnosti nijak reagováno (ve smyslu čl. 12 odst. 3 nařízení (EU) 2016/679).

Vzhledem k výše uvedenému správní orgán ve věci zahájil řízení o přestupku příkazem ze dne 20. října 2020 čj. UOOU-4077/20-3, který byl obviněné doručen téhož dne, a kterým jí byla uložena pokuta ve výši 150.000 Kč. Na základě včas podaného odporu byl příkaz v souladu s § 150 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. zrušen a v řízení se pokračovalo. K předmětu řízení se obviněná nijak nevyjádřila.

Dle čl. 4 bodu 1 nařízení (EU) 2016/679 se osobním údajem rozumí veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické,

genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby. Informace, které zpracovává obviněná o vlastnících průmyslových práv z veřejných rejstříků (minimálně v rozsahu jejich jména, příjmení a adresy trvalého bydliště) jsou osobními údaji ve smyslu čl. 4 bod 1 nařízení (EU) 2016/679, neboť se jedná o informace o identifikovaných osobách. Skutečnost, že fyzická osoba je podnikatelem dle příslušných právních předpisů, ji z oblasti působnosti nařízení (EU) 2016/679 nevyjímá.

Dle čl. 4 bodu 2 nařízení (EU) 2016/679 se zpracováním rozumí jakákoliv operace nebo soubor operací, které jsou prováděny s osobními údaji nebo soubory osobních údajů pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení. Společnost v rámci své činnosti nepochybně zpracovává osobní údaje vlastníků průmyslových práv z veřejných rejstříků, neboť je shromažďuje, uchovává a v případě potřeby dále používá. Současně je tedy v této souvislosti i správcem údajů výše uvedených subjektů ve smyslu čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679, neboť v rámci své činnosti určila účel a prostředky zpracování (zasílání nevyžádaných obchodních nabídek na adresy subjektů údajů).

Zpracování osobních údajů musí být vždy v souladu se základními zásadami, které jsou zakotveny v čl. 5 nařízení (EU) 2016/679. Tyto zásady představují základní pravidla, od nichž se odvíjejí všechny procesy zpracování, a zároveň jsou též nejdůležitějšími principy, které správci určují, jak má s osobními údaji nakládat.

K výroku I. tohoto rozhodnutí správní orgán uvádí, že jedna ze základních zásad pro zpracování osobních údajů je vyjádřena v čl. 5 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/679, podle kterého musí být osobní údaje ve vztahu k subjektu zpracovávány korektně a zákonným a transparentním způsobem („zákonnost, korektnost a transparentnost“). Na tuto zásadu pak navazuje čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, dle kterého je zpracování zákonné, pouze pokud je splněna nejméně jedna z podmínek stanovených v písm. a) až f) tohoto ustanovení a pouze v odpovídajícím rozsahu.

Ze spisového materiálu vyplývá, že obviněná v rámci své podnikatelské činnosti kontaktuje podnikatelské subjekty, vlastníky průmyslových práv, s formulářovou nabídkou jejich zápisu do jimi vedených soukromých rejstříků obsahujících data o podnikatelích a firmách.

Osobní údaje uváděné v jednotlivých rejstřících průmyslových práv slouží pro informaci třetích osob a jejich účelem je vytvoření spolehlivého zdroje informací a poskytnutí právní jistoty, která je nezbytná pro ochranu zájmů třetích osob, poctivost transakcí a potažmo správné fungování průmyslových práv na trhu. Z povahy průmyslových práv, která jsou nehmotnými statky, vyplývá, že údaje o nich uvedené v jednotlivých rejstřících jsou jediným zdrojem informací, který umožňuje poskytnutí úplného obrazu konkrétního práva a umožňuje každé třetí osobě se s těmito informacemi seznámit. To však neznamená, že tyto údaje mohou být zdrojem informací koho oslovit s nabídkou republikace již úředně zveřejněných informací v soukromém seznamu na soukromých internetových stránkách subjektu, jak činí obviněná.

S ohledem na okolnosti případu je evidentní, že obviněná nedisponuje souhlasem subjektu, jehož se zveřejněné osobní údaje týkají (článek 6 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/679). Obviněné nespovídá ani právní důvod zpracování uvedený v článku 6 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/679, tedy že zpracování osobních údajů je nezbytné pro účely oprávněných zájmů příslušného správce či třetí strany, kromě případů, kdy před těmito zájmy mají přednost zájmy nebo základní práva a svobody subjektu údajů vyžadující ochranu osobních údajů. Je rovněž zřejmé, že se neuplatní ani právní důvod zpracování osobních údajů prováděné ve veřejném zájmu dle čl. 6 odst. 1 písm. e) nařízení (EU) 2016/679. Úřad k tomuto konstatuje, že zpracování osobních údajů ve veřejném zájmu je přípustné pouze v případě, kdy je určitý subjekt k takové činnosti zmocněn zvláštním právním předpisem, a to navíc s ohledem na ústavně zakotvené právo každého na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě (článek 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod).

Správní orgán tedy na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že obviněná porušila svým jednáním povinnost stanovenou v čl. 6 odst. 1 písm. nařízení (EU) 2016/679 (tedy zákonnost zpracování osobních údajů).

K výroku II. tohoto příkazu správní orgán konstatuje, že podle čl. 21 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 má subjekt údajů právo kdykoli vznést námitku proti zpracování osobních údajů, které se jej týkají. Správce osobní údaje dále nezpracovává, pokud neprokáže závažné oprávněné důvody pro zpracování, které převažují nad zájmy nebo právy a svobodami subjektu údajů, nebo pro určení, výkon nebo obhajobu právních nároků.

Podle článku 17 nařízení (EU) 2016/679 má subjekt údajů právo, aby správce bez zbytečného odkladu vymazal osobní údaje, které se daného subjektu údajů týkají, a správce má povinnost osobní údaje bez zbytečného odkladu vymazat, mj. pokud subjekt údajů vznesl námitku proti zpracování podle čl. 21 odst. 1 a neexistují žádné převažující oprávněné důvody pro zpracování.

Podle čl. 12 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 je správce povinen přijmout vhodná opatření, aby poskytl subjektu údajů stručným, transparentním, srozumitelným a snadno přístupným způsobem za použití jasných a jednoduchých jazykových prostředků veškeré informace uvedené v článcích 13 a 14 a učinil veškerá sdělení podle článků 15 až 22 a 34 o zpracování, zejména pokud se jedná o informace určené konkrétně dítěti. Informace poskytně písemně nebo jinými prostředky, včetně ve vhodných případech v elektronické formě. Pokud si to subjekt údajů vyžádá, mohou být informace poskytnuty ústně, a to za předpokladu, že identita subjektu údajů je prokázána jinými způsoby. Dle čl. 12 odst. 3 nařízení (EU) 2016/679 správce poskytně subjektu údajů na žádost podle článků 15 až 22 informace o přijatých opatřeních, a to bez zbytečného odkladu a v každém případě do jednoho měsíce od obdržení žádosti. Tuto lhůtu je možné v případě potřeby a s ohledem na složitost a počet žádostí prodloužit o další dva měsíce, správce však informuje subjekt údajů o jakémkoliv takovém prodloužení do jednoho měsíce od obdržení žádosti spolu s důvody pro tento odklad.

Správní orgán tedy konstatuje, že obviněná porušila právo subjektu údajů , když i přes jím vznesenou námitku proti zpracování a žádost o výmaz osobních

údajů podle článku 17 nařízení (EU) 2016/679 ho v příslušné lhůtě neinformovala o přijatých opatřeních ve smyslu čl. 12 odst. 3 nařízení (EU) 2016/679.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější. Správní orgán tak musel v rámci aplikace tzv. absorpční zásady posoudit, který přestupek spáchaný obviněnou je nejzávažnější. Dospěl přitom k závěru, že se jedná o přestupek podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb., neboť se jednalo o porušení základní zásady, od níž se odvíjejí všechny procesy zpracování.

Za porušení základní zásady dle čl. 83 odst. 5 nařízení (EU) 2016/679 lze uložit správní pokutu až do výše 20 000 000 EUR, jedná-li se o podnik, až do výše 4 % z celkového ročního obrátu celosvětově za předchozí finanční rok, podle toho, která hodnota je vyšší.

Podle čl. 83 odst. 2 nařízení (EU) 2016/679 se při rozhodování o uložení sankce a její výši přihlédne zejména k povaze, závažnosti a délce trvání porušení, k povaze, rozsahu a účelu dotčeného zpracování, k počtu dotčených subjektů údajů a míře škody, která jim byla způsobena, a k dalším okolnostem porušení stanoveným v tomto článku.

Při stanovení sankce tak správní orgán přihlédl, jako k okolnosti zvyšující závažnost jednání, zejména k celkové povaze jednání, když obviněná společnost získává osobní údaje subjektů z veřejných rejstříků patentů, a tyto pak oslovuje za účelem nabízení obchodu nebo služeb. Správní orgán jako k přitěžující okolnosti přihlédl též k tomu, že jednáním obviněné bylo porušeno více povinností stanovených jí nařízením (EU) 2016/679. Za polehčující okolnost naopak považuje správní orgán to, že dotčené osobní údaje souvisely s podnikatelskou činností dotčeného subjektu údajů, kde je míra soukromí částečně snížena. Po souhrnném zhodnocení všech okolností byla pokuta uložena při samé dolní hranici sazby, kterou nařízením (EU) 2016/679 stanoví a která, jak je výše uvedeno, činí 20 000 000 EUR.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., který správnímu orgánu ukládá uložit obviněné, která byla uznána vinnou, náklady řízení paušální částkou, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, podle kterého paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1.000 Kč.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha 19. listopadu 2020

otisk
úředního
razítka

JUDr. Jiří Žůrek
ředitel odboru dozoru
(*podepsáno elektronicky*)